

Protagonistes **Maria Campuzano** Portaveu de l'APE

NACIONAL. Planes 14 i 15

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 5 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15503 - AVUI / Any XLII. Núm. 14373 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL. Planes 6 i 7

Marcant perfils

A 4 mesos de les eleccions, l'independentisme evidencia la seva diversitat

Junts s'erigeix com a garantia d'un govern independentista

ERC vol **ajornar la taula de diàleg** i la CUP aposta per una agenda de ruptura

L'ESPORTIU

Messi supera dos rivals durant el partit d'ahir al Camp Nou. De Jong (dreta) va avançar el Sevilla i Coutinho va empatar tot seguit ■ EFE

El Sevilla frena el Barça

L'equip de Koeman **continua creixent** contra un rival en ratxa (1-1)

Entrevista **Jordi Pesarrodona**

Activista, exregidor d'ERC condemnat per "desobediència" durant el referèndum de l'1-0

"M'he sentit sol com els altres represaliats"

NACIONAL. Planes 8 i 9

Nova Caledònia es queda molt a prop de la independència

El sí a la separació de França guanya terreny, però obté un 47,6% dels vots

EUROPA-MÓN. Plana 17

El cobrament del deute de Millet eternitza el cas Palau

L'exdirigent busca un acord amb la institució per saldar la responsabilitat

NACIONAL. Plana 13

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

David Marín

Deshumanitzar i violar

Un cop deshumanitzes l'altre, ja pots fer-li el que vulguis. Per esgarriós que sigui. La notícia d'una violació en grup en el transcurs d'una festa a Olleria, al País Valencià, ens torna a mostrar un cop més com és de propera la barbàrie, com de fàcil és convertir-se en monstres de cap de setmana capaços de prendre-ho tot a qui sigui sense que importin les conseqüències dels nostres actes en els cosos i les ànimes dels altres.

De moment, la policia ha detingut sis homes i continua la investigació perquè hi podrien haver participat uns quants més, fins a una vintena, en el transcurs d'una festa a l'aire lliure durant la qual la víctima, una noia menor de setze anys, hauria estat també intoxicada amb alguna droga. Estaria bé que les investigacions policials portessin davant del jutge tots i cadascun dels seus autors, és clar, i també, amb total transparència, les circumstàncies en què es va produir l'agressió. Temo, però, que el resultat serà el mateix que en altres ocasions similars: l'absurdatat, el sense sentit, el fer una cosa pel simple fet que la pots fer. Crims que alguns homes realitzen sense que, aparentment, ni s'adonin de la barbaritat que cometem.

Els correus de WhatsApp de La Manada, aquell grupet de guàrdies civils i militars que van anar a Pamplona de festa i van violar una noia, i ho comentaven als amics que s'havien quedat a Sevilla com si fos un bretolada divertida. Com es pot deshumanitzar tant el cos, i l'ànima, dels altres, fins al punt de no veure-hi el dolor causat? Quina mena de masculinitat tòxica fa que, regularment, haguem de llegir encara, al segle XXI, titulars com aquests?

EDITORIAL

Madrid: una batalla irresponsable

La crispació política que s'ha instal·lat a Madrid amb motiu de la gestió sanitària de la Covid no és fruit d'un conflicte de competències entre el govern espanyol i la comunitat madrilenya, sinó de la guerra oberta pel poder a l'Estat espanyol, en la qual el PP de Pablo Casado no té altre objectiu que recuperar La Moncloa tan aviat com sigui possible. La presidenta madrilenya, Isabel Díaz Ayuso, és només un peó sobre el tauler; el seu recurs a l'Audiència Nacional per entorpir el confinament de Madrid n'és l'últim moviment, i l'anunci que no se sancionará ningú mentre la mesura no tingui aval judicial és una invitació al camp que pugui i a la desorientació general.

Al PP no li ha importat gens ni mica judicialitzar la política i ara no té escrúpols per posar la salut pública en mans dels jutges, en un exercici d'irresponsabilitat descomunal, que posa en risc milions de ciutadans de Madrid i de tot l'Estat i, de retruc, també aquella economia que tant i tant assegura estar protegint.

En pugna per conquerir el relat guanyador de la pandèmia, als responsables del PP tant els ha fet mentir amb les dades epidemiològiques de Madrid o culpar el govern de Pedro Sánchez de voler enfonsar la capital de l'Estat, com culpar els "comunistes" del govern de la catàstrofe de Txernòbil o els independentistes

catalans del que faci falta. Els objectius polítics del PP són legítims, però aquesta deformació constant de la realitat és execrable i és inadmissible. No tot s'hi val. I quan es tracta de controlar una pandèmia que està costant vides (i un dany econòmic molt important) no es tracta d'apel·lar al que puguin dir els jutges, sinó al que prescriuen els epidemiòlegs i els experts en salut pública per prendre la millor decisió possible. I, en el cas de Madrid, les dades no ofereixen dubte i els tècnics han estat molt clars en la necessitat de mesures més rigoroses des de fa setmanes, però els polítics s'han dedicat a perdre el temps en una batalla dialèctica vergonyosa.

La foto

Que no faltin les banderes, bé per solemnitzar pactes polítics inexistents a Madrid o com a la platja d'Alboraya (València) per recordar els 53.000 morts per coronavirus a Espanya ■ EFE

La frase del dia

Carlos Carrizosa

LÍDER DE CIUTADANS A CATALUNYA

“Em sembla bé la gestió de Díaz Ayuso. No hi ha cap motiu per presentar-li una moció de censura”

De set en set

Feia temps que les esperava i les temia, i per fi aquí les tinc, les matemàtiques de cinquè, oberetes per la pàgina divuit, exercici tres, amb les seves proposicions distributives amenaçant de reproduir el miracle dels pans i els peixos a menys que l'aritmètica en resolgui la mesura terrenal. El nen llegeix l'enunciat del problema una, dues vegades, amb l'atenció que donaria a un oracle, i acaba suggerint una divisió en un to baixet, indecís, per si de cas calgués passar-hi al damunt la goma d'esborrar. El tranquil·litzo: anem bé. Però la veritat és que no sé si hi anem del tot. Amb el canvi d'escola, ha ingressat de cop en

Matemàtica

Eva Vázquez

un món numèric que fins ara només havia imaginat en forma de gomets i regletes i que jo amb prou feines recordo com aquella teoria dels conjunts que agrupava fitxes de colors dins uns globus per representar conceptes fantàstics com ara els nombres naturals, els nombres finits o el màxim comú divisor. A vegades donava lloc al conjunt buit, erigit per a la meua generació en el símbol de la inutilitat i l'estupor, potser perquè mai vam poder tenir els pares al costat ajudant-nos a fer els deures. Veig el meu fill abstret en el càlcul mental dels múltiples de quinze que més s'acostin, sense excedir-lo, al dividend, i em resigno a quedar ressa-

gada amb els vells verbs escolars (en porto quatre, en baixo dos), que feien olor de goma de nata i de colònia de bon matí. Hauré de recórrer a un tutorial per entendre el seu mètode, que accepta, pel que veig, el dubte i el tempteig. Per anar a la nova escola, passem cada dia per davant de la fàbrica on va anar a treballar la meua mare als catorze anys. Hi portava els comptes. Aquesta nau colossal, convertida avui en biblioteca, és el més semblant per a mi a un nombre enter, impossible de ser reduït a fraccions. Potser hauré d'explicar-li això, a la pròxima divisió: el resultat no pot ser inferior a la suma de tots els que vetllem per tu.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Madrid desespera

La Comissió Europea va reclamar als estats fa dies que vetlessin pel compliment de les respectives mesures anti-Covid per frenar la segona onada. Citaven l'Estat espanyol com a amenaça per als altres estats, i davant d'això Gran Bretanya ha endurit el control sobre l'oci, Itàlia ha frenat la desescalada –encara estan desescalant i per això han contingut més la corba ascendent– i França i Alemanya restringien els aforaments i presència de públic en espectacles i espais públics que havien projectat massa atrevides. Madrid ha trigat dues setmanes a aplicar mesures a la capital, que multiplica per set els contagis de qualsevol altra metròpolis del món, superant Rio de Janeiro i Buenos Aires, per no citar les europees.

No estranya que la patètica imatge de picabaralla política pel focus a l'Estat desacrediti la imatge d'Espanya, com ja adverteix *The Economist*. Ara

“Se li gira feina, a la diplomàcia estatal, per explicar la gestió maldestra de la Covid; fins i tot l'OMS li ho retreu

que la diplomàcia espanyola descansa de qüestionar l'independentisme haurà de maquillar la potinera gestió sanitària a la Comunitat de Madrid. Fins i tot l'Organització Mundial de la Salut l'instava a explicar-se i qüestiona que l'Estat hagi trigat tant a actuar,

com va advertir la seva directora de Salut Pública, María Neira, que es preguntava com Madrid ha disparat el contagi.

Científics d'arreu del món han firmat un document a la revista *The Lancet* per reclamar auditories de la gestió sanitària. A l'Estat ho reclama la Societat Espanyola de Salut Pública i Administració Sanitària. Els avanços alguns dèficits de gestió estatal i sobretot, a la Comunitat de Madrid: retard en la detecció del virus i el confinament per la primera onada, laxitud en la desescalada, dèficit de material sanitari, escassetat de rastrejors, cap intent de tallar les cadenes de transmissió, poca disciplina social, qüestionament dels criteris dels epidemiòlegs, confusió en l'ús de les mascaretes, retard judicial a avalar les mesures de contenció –l'Audiència Nacional podria no pronunciar-se sobre el tancament de Madrid fins el dia 20–, privatització de l'atenció primària...

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

L'indult intoxicat

En aquest llarg i conflictiu món de l'independentisme sempre caiem amb els paranys del govern espanyol, a fi d'assolir objectius de llibertat i justícia com els drets fonamentals dels presos i exiliats i per causes obertes com ara la inhabilitació del president Quim Torra, per la ridícula pancarta del llaç. D'ençà de l'1 d'octubre que hem aconseguit? Un indult com una pastanaga enverinada, perquè de sobte el ministre de Justícia anuncia l'inici a tràmit d'un indult que portarà Sánchez a la “famosa” mesa de diàleg estudiat i beneït pels tribunals espanyols.

No és d'estranyar la gerra d'aigua freda que suposa aquest indult per als líders independentistes, ja que no existeix de cap dels delictes dels condemnats. Així doncs, com podem pretendre una amnistia quan la judicatura espanyola no reconeix els presos i exiliats polítics? O anul·lant el tercer grau perquè no volen abdicar de la seva ideologia i obligant-los a dir “no ho tornarem a fer”, tal com si tractessin amb nens d'escola.

Ara per ara hauran d'acceptar l'indult perquè no hi ha “més cera que la que crema”, fins que els tribunals europeus reaccionin davant la ferma tasca de l'expresident Puigdemont.

JOANA POLO
Barcelona

Menyspreu absolut de Catalunya Ràdio

El 27 de setembre, Catalunya Ràdio va interrompre, a les 19.55 h, brusca-ment la transmissió que estava fent del partit entre l'Oviedo i l'Espanyol a fi de connectar amb el camp del Barça a fi de fer la prèvia del partit Barça-Villarreal, que no havia de començar fins una hora més tard.

Cal ressaltar que el partit de l'Espanyol es trobava en el minut 40 de la segona part. Quan quedaven menys de 5 minuts per al seu final. L'Espanyol guanyava 0-2 i el partit semblava totalment resolt a favor del conjunt blanc-i-blau. Però, per experiències anteriors, puc assegurar que hauria passat el mateix si el partit no hagués presentat un desenllaç clar.

Catalunya Ràdio, l'emissora pública que paguem, via impostos, tots els ciutadans de Catalunya, ha demostrat, un cop més i ja són massa els que passa quelcom de similar, un menyspreu total i absolut vers els socis i aficionats *pericos*.

Fa mandra, ja cansa, però jo no em cansaré de denunciar com uns mitjans públics es posen al servei absolut d'un club privat esportiu.

JORDI PRÍncep
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Marga Moreno

Una societat de l'espectacle

Tots tenim episodis que voldríem esborrar de les nostres vides. Moments ridículs, accions que ens avergonyeixen. Com aquell dia que vam dir una mala paraula a la mare, o bé aquella vegada que vam aixecar massa la veu (o la mà) a un fill, o aquell cop que vam protagonitzar un numeret públic a la porta de casa per aquell trencament de parella que no vam assimilar bé. Per sort no hi havia càmeres gravant. I la majoria no som populars, sinó amb prou feines coneguts més enllà del cercle familiar i d'amics. Per això, afortunadament, aquests tràngols passen sense gaires escarafalls.

És trista la manca d'empatia cap a les vicissituds dels famosos

En canvi, és trista la manca d'empatia general cap a les vicissituds alienes si es tracta d'un personatge públic. N'hi ha que saliven si poden assistir a misèries de famosos, com més detallades millor. I aquesta *demanda* fa que,

dins del periodisme, alguns visquin d'escampar incidents o trifulgues de gent coneguda, de la faràndula, de la política, de l'esport..., difonent impudicament els instants grotescos o sòrdids que protagonitzen. Guy Debord ja va denunciar als anys seixanta el que va definir com a “societat de l'espectacle”, tota ella orientada a la distracció de les masses. En aquest cas, consumint el xou de les vides alienes, quedem *sedats* davant dels temes que realment ens afecten, alguns de molt interessants...

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Isabel Díaz Ayuso

Una guerrilla sense sentit

La guerra de guerrilles que sosté la presidenta amb el Ministeri de Sanitat li reporta molta notorietat però no ajuda a doblegar la corba de la pandèmia a Madrid, la pitjor de l'Estat, i encara menys ajuda la població, que s'enfronta als riscos i pateix les restriccions.

PERIODISTA I REGIDOR DE SANT CUGAT

Josep Maria Vallès

Lectures confinades

El periodista i regidor santcugatenc ha recopilat en un llibre els articles i reflexions d'un centenar de persones durant el confinament. Un gra de sorra a la reflexió col·lectiva en aquesta crisi i uns diners, la recaptació, que donarà a La Marató, dedicada a la Covid.

DIRECTOR DE LA SALA LA PLANETA

Pere Puig

Tres dècades de teatre

El director teatral condueix amb passió i encert la sala de teatre en petit format La Planeta de Girona, que acaba de recollir el premi a millor sala de teatre del 2020, coincidint amb el trentè aniversari que es va impulsar la Proposta de Teatre Independent.

Nacional

Dura acusació fiscal contra el jove Daniel Gallardo

Afronta un judici per atemptat a l'autoritat amb una petició de sis anys de presó, ja n'ha complert un

Apressen a retirar el monòlit de Tortosa

Justícia insta la vicepresidenta del govern espanyol a "no dilatar més" el seu desmuntatge

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont, va fer la cloenda telemàtica del congrés fundacional des de Bèlgica ■ ACN

JxCat s'erigeix en "garantia" d'un govern independentista

MISSATGE Puigdemont enceta la precampanya demanant "paciència" per implementar l'1-O i acusant tant els qui volen "córrer" massa com els qui s'han "plantat" **SUPORT** El partit aprova amb un 95% de suports les dues ponències fundacionals

Òscar Palau
BARCELONA

"Som la garantia que en el proper govern hi hagi una majoria netament independentista." Amb aquesta proclama, que va repetir per cloure el discurs, va tancar, ahir, el president de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont, el congrés fundacional del partit i, ahir, va encetar una precampanya de quatre mesos fins a les eleccions del febrer, en què el pas següent serà triar un candidat a la presidència de la Generalitat. "Volem ser el pal de paller de l'independen-

dentisme del segle XXI", havia arengat, abans, Elsa Artadi, una de les vicepresidentes, per qui JxCat "representa la centralitat del país i recull el millor del catalanisme polític".

Puigdemont assegurava que el nou partit "serà fidel" a l'1-O i no hirenunciarà malgrat el pas del temps i la repressió, si bé és partidari de tenir "tota la paciència que calgui". En aquest sentit, enviava un missatge implícit a les altres forces independentistes, ja que, segons ell, es pot perdre la paciència de dues maneres: volent "córrer" massa o bé "reulant o

plantant-se" a mig camí. "Nosaltres no hem deixat de perseverar per mantenir la posició que vam acordar tots, no només els de JxCat", subratllava, quan molts els "donaven per vençuts".

El dia que culminava el naixement del partit, en tot cas, el seu líder va defugir el discurs frontista i va declarar la voluntat de "conjurat el sectarisme", ja que és "conscient" que s'ha d'entendre amb la resta d'actors polítics, amb els més propers, però també amb els qui no ho són tant. Això sí, ahir va posar en valor les "conviccions i

compromisos" dels partits i que les "certeses" de JxCat són clares: Catalunya no deixarà mai de ser una "minoria nacional" a l'Estat espanyol sense cap capacitat transformadora i, com a tal, el progrés i benestar social i econòmic dels catalans mai no dependrà d'ells mateixos mentre en formi part. "Dins de l'Estat, no només no és a les nostres mans, sinó que ja tenim prou evidències acumulades que, tant se valen els règims i governs, sempre hi ha hagut discriminació econòmica, cultural i lingüística de Catalunya", conclouia, en un to pedagò-

gic. Puigdemont és partidari d'un govern i un estat propi amb valors europeistes, en què el progrés econòmic vagi associat a la "defensa a ultrança" dels drets fonamentals.

Si es vol avançar, però, el líder de JxCat constatava que no es poden fer "grans salts" sense superar una barrera, la del 50% de vot independentista en unes eleccions, que "és molt important per fer política". Si això passés, de fet, la ponència aprovada proposa demanar la intervenció de la UE per forçar l'Estat a pactar un referèndum. Per això, en el mateix

sentit, el text aposta per prioritzar "objectius a vegades difícils però útils", com ara cultivar les relacions amb els "estats referents", fet que veu "fonamental", però que no treu que qualsevol altra aliança internacional serà útil "per modest que sigui l'actor". Que la "capacitat repressiva" de l'Estat hagi quedat "limitada i desacreditada" per tribunals internacionals, a més, es creu que situa "unes condicions molt millors" que ha de mirar d'aprofitar el moviment sobiranista.

Artadi, que va lamentar que no s'hagués deixat in-

L'APUNT

Més judicis contra manifestants

Mayte Piulachs

Les xarxes socials ens informen de casos desconeguts de judicis contra manifestants independentistes i que faran infinita la llista de represaliats d'Òmnium, amb 2.850 casos des de la tardor del 2017. Avui l'Audiència de Barcelona jutja tres persones per la protesta al Parlament en la fallida investidura de Puigdemont. És el tercer judici contra ciutadans en aquesta mobilització.

La criminalització de la protesta a l'Estat espanyol tindrà resposta d'Europa. El penalista Benet Salellas ha anunciat que el 22 d'octubre el TEDH fixarà doctrina del dret de protesta amb el cas d'un dels condemnats pel Suprem per haver envoltat el Parlament contra les retallades, el 2011. Té sort. D'aquests joves, encara n'hi ha un que espera resposta del Constitucional!

Aragonès congelaria ara la taula

El vicepresident en funcions de president, Pere Aragonès, va apostar ahir per mantenir congelada la taula del diàleg amb l'Estat i no reactivar-la fins que es donin "les condicions oportunes" i el país deixi d'estar en "interinitat". En una entrevista a *El Periódico*, això sí, va dir que caldrà "buscar fórmules" per preservar-la, i que en el marc de l'executiu s'acordarà "com enfocar" les converses. A la nit, a la Sexta, Aragonès va insistir que en la pròxima legislatura "cal escometre la necessitat d'una negociació amb l'Estat", que per a ERC és la "via prioritària", per a l'autodeterminació i l'amnistia, tot i que no s'oposarà a un indult si arriba abans, per qüestions humanitàries. El vicepresident va resistir-se a qualificar de "plebiscitàries" les pròximes eleccions, si bé està d'acord que algú vulgui considerar-les així perquè han de "ratificar" la voluntat majoritària d'independència. Ell també vol superar el 50% per

"guanyar legitimitat", i és partidari de formar després un govern "ampli" per l'autodeterminació, amb un "nucli independentista molt fort".
També a la nit, a TV3, el 131è president, Quim Torra, va refermar que va actuar "en consciència" en no retirar la pancarta del Palau per "no decebre" el clam majoritari del país, i va admetre que no esperava que acabés amb la inhabilitació, tot i que, "si no hagués estat per aquest motiu, hauria estat per un altre". Torra marxa amb el "regust agredolç de no haver pogut anar més enllà", i admet que la repressió aquesta legislatura els ha fet estar "a la defensiva". El president inhabilitat, que es va posar a disposició dels partits per trobar un acord "de mínims" si s'assoleix el 50%, admetia que va passar un mal moment quan li van retirar l'escó com a "fet consumat", i va criticar tots els pactes de JxCat, ERC i la CUP amb les forces del 155.

Les frases

“El progrés dels catalans dins de l'Estat no depèn de nosaltres. No deixarem de ser una minoria nacional de just el 16%”

“No obtindrem mai el millor govern per més obediències que siguem en el marc autònom”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE JXCAT

“La unilateralitat no la fa qui vol, sinó qui pot. Qui ho pot fer avui, i qui l'ha aplicat, és l'Estat”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT AMB FUNCIONS DE PR.

“Cal ser molt clars a l'hora d'explicar què farem si superem el 50%. Només faltaria que el malbaratessim”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

La diputada de la CUP Natàlia Sánchez, durant l'entrevista ■ ACN

La CUP adverteix que cal concretar com es fa la ruptura

■ Sánchez afirma que no s'avançarà només amb el 50% dels vots ■ Rebutja ser al govern per gestionar l'autonomia

tervenir el secretari general Jordi Sánchez des de la presó, es va marcar com a fita de JxCat "sortir a guanyar" les properes eleccions, i va resumir els documents fundacionals que els afiliats van aprovar en votació telemàtica amb un amplí suport, després que ja incorporessin més de 1.000 de les 1.500 esmenes presentades durant el procés, segons va explicar el president del congrés, l'exconseller Lluís Puig. La ponència política, amb un 96,6% de vots a favor, ratifica la "confrontació intel·ligent" com a principal estratègia per avançar cap a la república, en un terreny de joc, a què ha abocat l'Estat, en què no es pot renunciar "a les eines de la unilateralitat", segons Artadi, tot i que buscan el diàleg i la negociació sempre que es facin "amb garanties i cànons equiparables internacionalment". La ponència organitzativa, amb un 94,3%, presenta el partit com una eina "innovadora" en les formes de treball i la incorporació de la diver-

sitat ideològica, a partir, per exemple, de "cercles de participació" que volen superar estructures "més rígides i jeràrquiques" dels partits tradicionals. El document fixa com serà el desplegament territorial, que la portaveu va situar com a "primera responsabilitat" de l'executiva, però no encara el reglament de les primàries, que, a més, recordava que haurà de validar la militància. La participació en la votació de dissabte va ser de tot just el 27% dels 4.029 afiliats que tenien dret a vot des que, a l'agost, es va tancar el cens, si bé Artadi destacava que a hores d'ara ja són uns 4.600, perquè en les deu setmanes de congrés la xifra "no ha parat de créixer" des dels 2.900 inicials.

No militants a les llistes

La ponència organitzativa obre la porta que persones no afiliades, sinó tot just simpatitzants, puguin ser candidates en llistes electorals "si així és requerit i prèvia aprovació per l'òrgan de l'organització que es determini reglamentà-

riament". Això manté oberta la porta que, per exemple, militants del PDeCAT formin part de la candidatura de JxCat a les properes eleccions, una opció que l'expresident Artur Mas assegurava dissabte a *El Punt Avui* que "no dona per perduda", i que creu que cal explorar "fins a les últimes conseqüències". "Em consta que s'estan fent esforços", afirmava. Ahir, l'ACN confirmava que hi ha hagut "algun avenç" els últims dies, tot i que des de JxCat hi segueixen veient "poc marge". En tot cas, també desvelava que l'opció de ser a llistes sense haver d'afiliar-se ha generat malestar entre alguns independents en els anteriors comicis, que se sentien més còmodes sense militar enlloc però que, les últimes setmanes, s'han donat d'alta en el nou partit. La ponència, a més, permet que la doble militància es pugui mantenir fins al moment de la proclamació de dues candidatures electorals diferents, cosa que pot trigar encara uns mesos. ■

Redacció
BARCELONA

La CUP adverteix que sense una "agenda de ruptura" no es podrà avançar cap a la independència encara que se superi el llindar del 50% dels vots independentistes. "Sense una agenda de ruptura clara, amb un Estat espanyol que no accepta les regles democràtiques, poca cosa farem, encara que siguem el 80%", va explicar la diputada de la CUP al Parlament Natàlia Sánchez en declaracions ahir a l'ACN.

Sánchez també va descartar que la seva formació pugui assumir responsabilitats al govern després de les eleccions —com va indicar la setmana passada el vicepresident amb funcions de president, Pere Aragonès— si és per fer "gestió de l'autonomia". Un cop més, la diputada insistia que la CUP no està disposada a "generar

La frase

“Volem trencar el mantra que l'independentisme només té dues opcions, JxCat o ERC”

Natàlia Sánchez
DIPUTADA DE LA CUP

aliances que siguin fràgils o que no persegueixin els objectius polítics de l'autodeterminació i la garantia de drets per a tothom" i veu complicat que pugui arribar a pactar-se un punt programàtic comú amb la resta de candidatures independentistes. Sí que, en canvi, creu que aquesta agenda de ruptura, amb la conquesta de "sobiranes" i amb el trencament "del poder de les elits", servirà per assolir la independència. "No es tracta que proclamem la independència, sinó que fem una república que es concreti en una rup-

tura de tots els poders de l'Íbex i el que representa aquest Estat en conjunt", hi va afegir.

Sánchez també va defugir el concepte de plebiscitàries que planteja JxCat i advoca per un "plebiscit en la lògica interna independentista". Els independentistes han de votar si opten per la "desunió" i les "picabaralles" de JxCat i ERC o si escullen "una altra manera de viure i governar", amb les sigles dels cupaires.

Sánchez creu que el moviment independentista "ha tocat fons" per culpa de "la gestió de JxCat i ERC" al govern, i que ha perdut credibilitat. Els anticapitalistes entomen un nou cicle polític i preparen el seu projecte. Cal recuperar el rumb i tenir iniciativa i "il·lusió". "Volem trencar el mantra que l'independentisme només té dues opcions, o JxCat o ERC", va argumentar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dura acusació fiscal contra el símbol de la solidaritat de Madrid amb Catalunya

■ Dani Gallardo afronta al novembre un judici per atemptat a l'autoritat amb una petició de 6 anys de presó ■ L'acusat és a punt de complir un any a la presó

Jordi Panyella
BARCELONA

Potser el cas més sagnant de la repressió de l'Estat espanyol contra el moviment independentista català el personifica un noi que ni és català ni és independentista. Daniel Gallardo, un gadità de 23 anys, afronta el mes de novembre un judici en què la fiscalia presenta contra ell una duríssima acusació concretada en una petició de sis anys de presó per un delictes d'atemptat greu contra l'autoritat i desordres públics. Si acaba sent condemnat, Gallardo podrà descomptar l'any que ja fa que està en presó preventiva, des que va ser detingut el 16 d'octubre del 2019.

En l'estricta terreny del relat dels fets que es portarà a judici, el cas de Daniel Gallardo enfronta dues versions divergents. L'acusació de la fiscalia, donant per bo el relat policial, sosté que el jove empresonat va agredir un agent del CNP en el transcurs d'una manifestació organitzada pels moviments antirepressius de Madrid en solidaritat amb Catalunya. Concretament, la policia sosté que el jove va agredir un agent amb una arma consistent amb una fusta amb claus en un extrem. A l'altre extrem, Gallardo nega taxativament l'agressió, atribueix la versió a un muntatge policial, i assegura que, si va actuar en contra d'un agent, va ser per defensar una companya que era detinguda.

L'advocat del processat, Karim Benamar, insisteix que l'acció del seu client va ser la de "defensar una amiga" i reconeix que acudeixen al judici amb un paper molt difícil, perquè "aquí s'inverteix la càrrega de la prova, i hauré de ser nosaltres els que haurem de demostrar

Acte de suport a Madrid a l'activista empresonat Daniel Gallardo ■ J. BENAVENTE / ANC MADRID

"Aquest any de presó preventiva l'està marcant"

Daniel Gallardo és un gadità fill de pare madrileny i mare gaditana. Quan va ser detingut feia temps que vivia a la capital espanyola, on treballava feinejant aquí i allí com fan molts joves de la seva edat batallant en el mercat laboral ple de precarietat. Gallardo havia participat en actes del moviment antirepres-

siu de Madrid i per això el 16 d'octubre de 2016 va anar a l'acte convocat en solidaritat amb les persones represaliades a Catalunya. En aquella manifestació, juntament amb el Dani es van detenir dues persones més, una és la noia que Gallardo volia ajudar, i l'altra és un home amb el qual no té cap relació.

Des de la detenció, Gallardo fa quasi un any que està en presó preventiva, la qual "l'està marcant molt", assegura el seu advocat. El moviment antirepressiu de Madrid s'ha mobilitzat per fer-li costat, convençut que "la solidaritat pot fer que la repressió pari", segons sosté l'Ale, una de les seves portaveus.

que no som culpables". I, rebla l'argumentació: "Això és el que passa quan la policia t'acusa en un judici."

El problema que tindrà la defensa en aquest judici no serà només el d'intentar rebatre el discurs policial sobre la descripció dels fets, sinó que haurà de treballar per desvirtuar unes proves que, al seu entendre, han estat manipulades.

D'aquestes proves, la principal és el cas que portava l'agent suposadament agredit per Dani i que presenta uns petits orificis que corresponrien als claus amb què, sempre segons el relat de

les forces de seguretat, va ser atacat l'agent. La defensa sosté que es tracta d'una prova manipulada i per rebatre aquest punt s'ha encarregat un peritatge del cas.

Des del moviment de suport amb Gallardo s'explica que la fotografia on apareix el cas de l'agent amb el pal amb els claus a sobre, com si estigués enganxat, va ser feta a la comissaria i, amb aquesta lògica, sostenen que va ser manipulada de manera interessada per vestir l'acusació oficial. El pal del qual parla l'acusació seria una fusta estreta d'un palet, dels molts que s'abandonen al carrer.

Un altre punt controvertit del sumari és la dissonància existent entre el relat policial i l'abast de les lesions que va documentar la policia. Per un costat es presenta el suposat atac de Gallardo com una acció brutal amb una arma quasi homicida; però, per un altre, l'agent que hauria estat víctima de tanta violència només va presentar un petit bony al cap, una contusió de caràcter lleu, al marge d'una lesió a l'espatlla.

La defensa de Gallardo plantejarà la lliure absolució del seu client, negant l'agressió de què se l'acusa i defensant el dret de manifestació. ■

El monòlit de Tortosa, que commemora els caiguts del bàndol rebel de la batalla de l'Ebre ■ ORIOL DURAN

La retirada del monòlit franquista de Tortosa, pendent

■ La consellera de Justícia insta la vicepresidenta del govern espanyol a "no dilatar més" el seu desmuntatge

M.P.
BARCELONA

La consellera de Justícia, Ester Capella, ha demanat per carta al govern espanyol que desbloquegi el procés per retirar el monument franquista del riu Ebre a Tortosa, que està encallat en espera d'un informe de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE), malgrat que una llei del 2007 insta el govern espanyol a eliminar els símbols franquistes de totes les instal·lacions de l'administració.

En la carta dirigida a la vicepresidenta, Carmen Calvo, i avançada per l'agència Efe, la consellera republicana li exposa que l'Ajuntament de Tortosa va iniciar el febrer passat els tràmits per demanar la descatalogació del monument, i que de manera immediata va rebre els informes dels departaments de Justícia i de Cultura, però "encara no hi ha resposta" de la CHE, responsable de l'accés a la llera del riu i propietària de la pilastra. "A Tortosa, el govern espa-

nyol va renunciar a acomplir el deure de retirar aquest monument", sosté Capella, que hi afegeix: "Estic convençuda que, ara, amb un govern que es reclama progressista, serà incapaç d'usar arguments burocràtics per entorpir, dilatar o tractar d'impedir que sigui la Generalitat la que elimini aquest monument."

La frase

"El monument de Tortosa és una deixadesa dels governs espanyols quant a memòria democràtica"

Ester Capella
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

Capella també felicita Calvo pel fet que s'impulsi ara una nova llei de memòria democràtica, tot i que la considera "insuficient" i li ofereix "l'experiència de la Generalitat", que fa "17 anys" que porta a terme accions concretes. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Jordi Pesarrodona** Activista, exregidor d'ERC condemnat per "desobediència" durant el referèndum de l'1-O

“M’he sentit sol com els altres represaliats”

FORTALESA • “Em sento fort i amb ganes de continuar plantant cara, perquè la sentència és injusta” **ELECCIONS** • “Una llista amb Puigdemont al capdavant i amb unes primàries obertes a tothom, seria imparabile”

Virtudes Pérez
BARCELONA

Condemnat a 14 mesos d'inhabilitació i una multa de 2.100 euros per un delictes de “desobediència a l'autoritat” durant el referèndum de l'1-O, l'activista i exregidor d'ERC a Sant Joan de Vilatorrada, Jordi Pesarrodona, assegura haver estat víctima d'una persecució per haver-se posat amb el seu nas de pallaso al costat d'un guàrdia civil durant l'escorcoll al Departament de Governació el 20 de setembre del 2017. Tres anys després diu sentir-se fort i disposat a lluitar “al costat del poble” i no descarta formar part d'una llista liderada per Carles Puigdemont “sempre que no hi hagi quotes de partit”. “Hem perdut dues finestres d'oportunitat per assolir la República, però hi haurà una tercera i la sabrem aprofitar”, vaticina.

Com es troba?

Em trobo una mica escèptic amb tot plegat, però fort i amb ganes de continuar plantant cara i tirar endavant, perquè penso que la sentència és absolutament injusta. Ara, haig de reconèixer que la família ho viu diferent. La meua dona té vertigen des que em van dir que aniria a judici fa un any. I tinc una nena que ho va començar a viure amb vuit anys i ara en té onze. Sem-

pre m'ha sentit parlar que el nas de pallaso és l'eina de pau. I no entén per què m'han perseguit d'aquesta manera.

Insisteix a parlar de persecució, de venjança...

Sempre he tingut la sospita que era una de les persones seleccionades per castigar. Ho havia comentat al meu advocat. Ell era optimista perquè deia que el cas no tenia recorregut i que ja no arribaríem ni a judici, però jo tenia una veu interior que em deia que a mi em condemnarien perquè no m'han perdonat la imatge del 20 de setembre.

Aquella foto es va fer viral... Què pretenia?

Ho hem explicat en un llibre que es diu *Qüestió de nassos*, en què parlo d'on vinc i quina ha estat la meua tasca com a activista. No és la primera vegada que em poso el nas de pallaso per una protesta o per qualsevol circumstància. Jo sempre porto el nas de pallaso a la butxaca. Per què? Doncs perquè en situacions conflictives, de risc, o fins i tot de malaltia, relaxa, treu transcendència a una altra imatge que pot ser contundent.

I en aquest cas, la imatge contundent va ser la d'un guàrdia civil vigilant un escorcoll al Departament de Governació.

Sí, perquè aquell cos més que protegir anava a marcar territo-

ri. L'escorcoll es podia fer directament a dins i ningú ho hauria sabut. Aquesta imatge mostrava una ocupació militar d'un poble que està portant a terme el seu dret a decidir de manera absolutament pacífica. Jo el que vaig pretendre va ser posar-ho en evidència, desmuntar-ho una mica. Em poso al costat per dir: però quin sentit té això? Parlem, dialoguem...

Vostè insisteix que tot ve d'allà, que no li van perdonar aquell gest. En què es basa?

Vaig rebre missatges de tot tipus per tots els canals. I amenaces de mort. Això sí que no ho preveia i em va superar una mica. A més, el 30 de setembre succeeixen dues coses curioses que sempre he destacat. La primera, que em va arribar un advertiment amb la fotografia icònica del Departament de Governació. A la imatge havien afegit un text que deia: “*Mañana vas a cobrar tú!*”. I la segona és que un amic basc que és bomber, que va venir a donar suport a l'1-O i que ja tenia experiència de la repressió al País Basc, em va dir que em protegís, que agafés roba forta i em protegís. Em va dir: “*Hombre, yo los conozco y van a venir a por tí.*” No vaig fer cas, l'endemà jo estava en pantaló curt i sandàlies, una altra prova de la meua candidesa, de creure que estava en un país democràtic, una candidesa que

Si haguessin perseguit un nas de pallaso haurien fet el ridícul més espantós

vaig mantenir fins a l'1-O, comestic segur que li va passar a molts ciutadans i ciutadanes.

Així, diu que la sentència no té res a veure amb l'1-O?

A Sant Joan de Vilatorrada l'1 d'octubre es van dirigir directament cap a mi dient que jo era el líder de tot allò, quan jo era un ciutadà més. Mai em van mostrar cap paper ni cap ordre que digués que tenia una interlocutòria que era d'obligat compliment. Jo no tenia cap competència a les escoles on es votava, no vaig convocar les meses. Simplement era allà per votar i com que sabien que em trobarien van venir directament a mi i fins i tot després dels cops de porra. Perquè l'única persona que rep quatre cops de porra a la zona testicular soc jo mateix.

Per això, jo afirmo que és una acció de persecució que no acaba l'1 d'octubre sinó que continua en la bogeria judicial. Si haguessin perseguit un nas de pallaso haurien fet el ridícul més espantós, per això van decidir continuar.

Ara ja no és regidor i fins i tot ha deixat el partit d'ERC. Està dolgut?

És cert que em vaig sentir sol com els altres represaliats. Al principi era només una sensació. Perquè tenia mostres de solidaritat del partit i d'altres partits. Però tenia una sensació estranya, una mena de rum-rum. Quan es van convocar les eleccions del 155 es va dir que es diria tot, fins i tot vaig concórrer com a candidat. Però de seguida van veure que s'amagava informació. I quan ho demanava em deien que deixés treballar al partit. El detonant final es produeix com a activista al pla de Lledoners, on jo anava constantment per donar suport als presos polítics. La gent demanava unitat al govern i jo vaig entrar a la presó i vaig demanar algun escrit per donar respostes. I em van adreçar al servei de comunicació del partit. La gent volia sentir les paraules d'Oriol Junqueras, volia sentir el Raül Romeva... unes paraules que ar-

L'activista Jordi Pesarrodona, retratat dilluns de la setmana passada a la plaça Sant Jaume ■ JORDI PANYELLA

riben a l'ànima de les persones. Aquesta resposta tan política em va fer decidir que ja no hi creia. I em vaig situar al costat de la gent.

Encara ho va intentar amb el moviment Col·lectiu 1 d'Octubre i tampoc se'n va sortir. Jo em poso amb ells també per demanar que no renunciïn a la unilateralitat. Fins i tot en el congrés de l'Hospitalet allò es va poder incloure. Jo em sentia bé en aquest sentit però després veig a les declaracions que tot això no hi era. I en plena pandèmia, i sense consultar les bases, quan ERC és un partit totalment assembleari, decideix donar suport a l'estat d'alarma a canvi de no sé ben bé què, sent un estat d'alarma militaritzat, amb aquelles imatges tan bèsties. Em vaig sentir totalment desinformat i vaig decidir abandonar el partit.

La seva sentència es va conèixer el mateix dia que la del president Quim Torra. Creu que s'ha sentit tan sol com vostè? Ha estat una bestiesa i al mateix temps un honor que el mateix dia i a la mateixa hora publicessin les dues sentències. I per mi el president Torra és una persona que va quedar sola.

Quan el Tsunami ens va enviar a la gola del llop, a l'aeroport, on eren els diputats i diputades electes?

El seu propi partit i la seva pròpia gent el va deixar sol. Ho noto. Per mi la pancarta l'hauria d'haver penjat el govern i desobeir el govern en pes.

Vostè ha dit més d'un cop que s'han perdut oportunitats per constituir la República catalana, però que n'hi haurà de noves. De veritat hi confia? Jo soc comediant i pallasso i per tant donaré un missatge optimista. Jo crec molt en les persones i crec que hi haurà una nova finestra d'oportunitat que sabem veure i aprofitar. Com a mínim hi ha hagut dues finestres d'oportunitat i les dues les hem desapropiat. La primera és quan Carme Forcadell parla de "president, posi les urnes". La segona va ser l'1-O, una oportunitat que es va fer grandiosa el 3

d'octubre. El poble hauria d'haver collat més i ens hauríem d'haver quedat al carrer. Aquesta és la lliçó que jo he après les dues vegades. I per això espero que aquesta tercera finestra sigui la definitiva.

Oblida el Tsunami? Ho vaig pensar, però era una trampa. Al costat dels activistes ha d'haver-hi polítics electes. Llavors sí que és una operació de tot el poble. Quan ens van enviar a la gola del llop, a l'aeroport, on eren els diputats i diputades electes? I quan vam anar a la Jonquera, on eren els nostres polítics per defensar la seva gent?

Com veu el lideratge de Puigdemont? Jo crec que Puigdemont és la figura que més aglutina transversalment el que hauria de ser el president d'aquesta República en el moment inicial perquè totes les opcions polítiques se sentin representades. El problema és si hi ha quotes de partit al seu voltant. Si es fes una llista en la qual amb el lideratge del Puigdemont hi anés tothom després d'unes eleccions primàries obertes en què es pogués presentar qualsevol persona hi hauria sorpreses molt grans i seria imparabile.

Vostè ja no és partidari d'ampliar la base, com diu ERC? Ara diuen això però l'hemeroteca és traïdora. Anem a buscar el que es deia per l'1-O. Tota aquesta gent que ara està dient que s'ha de ser bastant més que el cinquanta per cent deien que el referèndum era vinculant i per tant que s'implementaria. Són presoners de les seves paraules. I jo els dic que si no poden ser fidels a les seves paraules que es retirin i deixin pas a la gent que realment hi creu. Aquí és on em sento lliure de dir el que penso. Quan era militant no m'hi atrevia. Ara sí. Ho van dir i no ho van fer. Per què? Per por? Per la família? Ho entenc tot. Ha de ser duríssim estar quatre anys a la presó, ha de ser duríssim l'exili, però tenien una opció que és retirar-se. Per què s'hi queden? Perquè volen la cadira?

Hi aniria, en aquesta suposada llista sense quotes de Puigdemont? Fins al dia que vaig rebre la sentència no tenia cap intenció de mullar-me. Però després de veure tot com va, i les respostes que hi ha, si finalment es construis això ara hi seria. El suport que he rebut durant tot aquest temps m'ha fet adonar de la força real que té el poble. ■

Un grup de joves que feien un 'botellón' en una platja de Barcelona aquest estiu marxa en arribar els serveis de neteja ■ ACN

Empitjorament de tots els paràmetres de la Covid-19

■ 2.260 nous positius i un repunt de 14 punts de la taxa de rebrot en un dia ■ Tot i això, les dades de 15 dies enrere eren pitjors

J.R.
BARCELONA

El balanç diari que fa públic el Departament de Salut no va ser ahir positiu, tot i que part de la culpa la té el gran nombre de proves PCR que s'estan fent en les últimes setmanes, de la ratlla de 128.000 només en els últims set dies. A més, si es comparen les dades respecte a un mes abans, no han experimentat cap empitjorament significatiu, però sí que ho han fet respecte a les de divendres. Concretament, Catalunya va declarar ahir 2.260 nous casos de Covid-19 confirmats per PCR. Des de l'inici de la pandèmia hi ha hagut 145.863 casos confirmats per PCR i 171.474 amb totes les proves. A banda d'això, les persones mortes per coronavirus són 13.401, 16 més que divendres. D'altra banda, el risc de rebrot creix 14 punts i se situa en 182,72. La velocitat de contagi també s'incrementa de 0,96 a 0,99, i ja voreja la barrera d'1. En paral·lel, els ingressats als hospitals pugen en 29 persones i ara són 784, de les quals 162 són a l'UCI, vuit persones més que divendres i 25 més que fa una setmana.

Les últimes dades indi-

Denúncies per 'botellón'

La Guàrdia Urbana de Barcelona va fer, la nit de dissabte, diverses actuacions contra el botellón i per fer complir l'ordenança de civisme i les mesures de seguretat contra la Covid-19. En total, es van desallotjar 469 persones per aglomeracions en carrers i

places, i es van posar 42 denúncies. Una de les inspeccions es va fer al barri del Raval, on es van dispersar prop de 200 persones que es concentraven a la plaça dels Àngels, davant del Macba. Allà es van posar 20 de les 42 denúncies.

Les xifres

16

persones mortes més per la Covid-19 va declarar ahir el Departament de Salut. En total, ja n'han mort 13.401

7.001

positius per prova PCR s'han detectat a Catalunya l'última setmana, menys d'un 6% de les que es fan.

quen que el risc de rebrot continua per sota dels 200 punts, però amb tendència alcista. Entre el 17 i el 23 de setembre aquest indicador estava en 228,60, i ara se situa en 182,72, uns 14 punts més que divendres. Per sobre de 100 es considera que el risc és alt. Pel que fa a la taxa de reproducció del virus (Rt), puja tres centèsimes, de 0,96 a 0,99. Això vol dir que, de mitjana, una persona infectada transmet el virus a menys d'una persona. Durant la setmana

del 17 al 23 de setembre aquesta dada també era més dolenta, ja que se situava en l'1,24. En relació amb els casos confirmats per PCR, durant l'última setmana s'han registrat 7.001 casos, una xifra inferior als 7.592 positius detectats la setmana anterior. Per altra banda, la taxa de confirmats per PCR en els últims set dies se situa en 91,26 per cada 100.000 habitants. La setmana del 17 de setembre se situava en 98,96. ■